

یک شاخه گل برنامه شماره ۲۱۳ (کوی عاشقانه) گلپایگانی، آهنگ: روح الله خالقی، بیات اصفهان

کوینده آقا ازادیو:

یک شاخه گل برنامه شماره ۲۱۳

اگر کتر گلما آهنگ می ناب ساخته آقایی روح الله خالقی را اجرامی کند.

آذرشوش:

یاد دارم که شبی در کاروانی همه شب رفته بودم و سحر در کنار میله ای نخسته، شوریده ای که در آن سفر همراه ما بود نعره ای بر آورد و راه بیان گرفت و یک نفس آرام نیافت، چون روز شد کفتمش آن چه حالت بود، گفت بلبلان را دیدم که به ناله در آمده بودند، از درخت و کجکان از کوه و غمکان در آب و بهایم از میله، اندیشه کردم مروت نباشد همه در تسبیح و من به غفلت نخسته.

دکلمه: (شعر از سعدی)

دوش مرغی به صبح می نالید	عقل و صبرم بیرون طاقت و بهوش
یکی از دوستان مخلص را	مگر آواز من رسید به گوش
گفت باور نداشتم که ترا	بانگ مرغی چنین کند بهوش
کفتمش این شرط آدیت نیست	مرغ تسبیح کوی و من خاموش

اگر کتر گل با همچنان به آهنگ بی کلام اصفهان ادامه می دهد و سپس آهنگ بی کلام گلپای رنجازنگ ۲۲۴ بهار و نشین را اجرامی کند.

دکلمه: (شعر از حاج میرزا حبیب خراسانی)

در سلسله عشق که بکیختنی نیست	غیر از دل سودا زده آویختنی نیست
(در سایه زلف تو نهند دام بلارا) ۲	هر قفنه که از چشم تو آویختنی نیست

ماسر به کف خویش نهادیم در این کوی از بخت سیرت تو آیتحتمی نیست

ارکستر بچمان آهنگ بهار دلفین رامی نوازود.

(مردانه کوارا و بجان نوش کن ای دل) ۲ این جام بلا را که ز کف ره تخمی نیست

استاد رضا ورزنده با ستور در آمد اصفهان را آغاز می کند و سپس به همراه آقای ناصر اقتحاح قطعاتی ضربی اجرایی کنند.

آواز گلپایانی: (شعر از محمد رازی)

(به حر کجا گذری) ۲ کوی عاشقانه ماست	(حدیث مسجد و) ۲ و پرو حرم بهانه ماست
حر آنچه می نگرم آفتاب طلعت اوست	(حر آنچه می شنوی نغمه ترانه ماست) ۲
(مرانگار طلب می کند) ۲ به خانه خویش	(عجب مدار) ۲ که رزوان بر آستان ماست

آقایان ورزنده و ناصر اقتحاح قطعاتی ضربی چاشنی آوازی کنند.

آذرپوش:

نشان خانه کرم فتم زیار و گفت به لطف
دل شکسته عاشق همیشه خانه ماست

ادامه ستور و ضرب.

ادامه آواز:

(نشان خانه کرم فتم زیار و گفت به لطف) ۲	(دل شکسته عاشق) ۲ همیشه خانه ماست
نشان خانه کرم فتم زیار و گفت به لطف	دل، دل شکسته عاشق همیشه خانه ماست
(به حر کجا گذری) ۲ کوی عاشقانه ماست	(حدیث مسجد و) ۲ و پرو حرم بهانه ماست

ارکستر گلها مجد و آهنگ بی کلام برنامه را اجرایی کند.

آذرپوش:

پیوسته دست شاد و بست خندان باد.

کوینده آقا زارادو:

شأنه کھی که نثار شد شماره ۲۱۳ بود که با شرکت آقایان گلپایگانی، رضا و رزنده، ناصر افتتاح
تفصیلم کرده، آهنگ موزون از آقای روح الله خالقی، قطعه مشهور و منظوم از سعدی، غزل
از حاج میرزا حبیب خراسانی و رازی، کوینده آذرپوش.

مدت اجرای برنامه ۲۶ دقیقه و ۳ ثانیه است.

توضیحات:

آنچه به سمع و نظر صاحبان ذوق رسید شأنه گل شماره ۲۱۳ بود که با همین شماره به ثبت
رسیده، معرنی برنامه نسبتاً جامع و کامل است و نیازی به شرح بیشتر نیست، آیات قبل از
آواز از حاج میرزا حبیب خراسانی است و غزل آواز از شخصی به نام راضی است، اگر منظور
ابوالقاسم رضایت (راضی) منظور کوینده باشد وی به سال ۱۳۹۶ شمسی تولد یافت و حدود
سال ۱۳۴۵ درگذشت و به اقصای بوستان سعدی قطعاتی سرود و غزل مانی داشت، وی سال ها
در دبیرستان های تهران تدریس می کرد و زمانی عضو وزارت دارائی بود، در غیر این صورت
اگر منظور شاعر دیگری بوده ممکن است نامش محمد (رازی) بوده که احتمالاً ابل ری بوده.
در سطر آخر حکایت سعدی از بوستان واژه (بهایم) توسط کوینده (بایل) تلفظ شده در حالی
که در دیوان سعدی با اہتمام محمد علی فروغی بہایم آمده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل
بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار
ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی
که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل
Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش